

и устремъ за борба срѣщу тогавашното неугледно културно и политическо положение. Всичко това Д. Чинтуловъ поетически е паживѣлъ главно въ шестъ стихотворения, които сж неговитѣ шестъ майсторски дѣла, почти равни по художествени достоинства, именно: 1. *Стара майна се прощава съ сина си*, 2. *Изпровожакъ на едною българина изъ Одеса*, 3. *Лятна нощъ се прѣвалява*, 4. *Възпоминание*, 5. *Стани, стани, юнакъ балкански!* и 6. *Кждѣ си, върна ти любовъ народна?* Първитѣ двѣ пѣсни прѣдставятъ най-високъ поетиченъ изразъ на идеи и чувства, които владѣятъ прѣвъ 30 тѣ и 40 тѣ години на миналия вѣкъ и които даватъ материалъ за поетическо упражненіе на мнозина стихоплетци отъ това врѣме. Два истински бисера на поетично творчество отъ тази ранна епоха на творческо пробуждане и узрѣване; два истински цвѣта отъ ранната пролѣтъ на българската поезия; тѣ сж единственнитѣ най-добри поетически постижения върху тѣзи теми посрѣдъ многочисленнитѣ стихоплетства на разни книжовници отъ това врѣме, проявление на дълбока вътрѣшна, духовна необходимостъ, а не само едно своеобразно изпълнение на обичното въ това врѣме попятіе за дългъ къмъ отечеството, изпълнение подъ форма на банално стихоизплетение, поставено върху олтаря на стечеството и народното дѣло. Тѣзи пѣсни сж отгласъ на отношенията, настѣпили въ българския животъ вслѣдствие на новитѣ културно национални стремени на народа. Идиліята на традиционната сѣмейна за-друга, прикрѣпеностъта къмъ родителския домъ се нарушаватъ и минаватъ въ областъта на приятния споменъ на миналото. Младиятъ синъ трѣбва да напусне родителската къща, за да иде въ чужбина да види свѣтъ и да търси своето щастіе. Поетътъ е намѣрилъ интересенъ материалъ и добра художественна задача да изрази поетично тжгата на май-